

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “รีคลินเนอร์”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “RECLINER”

นางสาวกुरुพินท์ พิทักษ์ฉิมสกุล

Miss KURUPIN PITUCKLIMSKUL

ปพ.
ก ๗๕๓
๒๕๔๙

เลขหมู่.....**78183**.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี. 25 ก.พ. 2551

b. 11881285
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “รีคลินเนอร์”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “RECLINER”

นางสาวกुरुพินท์ พิทักษ์ลิ้มสกุล
Miss KURUPIN PITUCKLIMSKUL

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *Prof. Dr. Pitaklimskul* วันที่ 4 8 4 50
(อาจารย์พิทักษ์ลิ้มสกุล ทนันชัยบุตร)

หัวหน้าภาควิชา..... *Prof. Dr. Rakhom* วันที่ 5 8 4 50
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “รีคลิเนอร์”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “RECLINER”

ชื่อ

นางสาว กุรุพินท์ พิทักษ์ถิ์มสกุล

สาขาวิชา

การถ่ายภาพ

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2549

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ พิจักษณ์ หนันชัยบุตร

บทคัดย่อ

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเรื่องราวของค่านิยมในเรื่องความงามที่เปลี่ยนไป ผ่านมุมมองของตัวข้าพเจ้าเอง นำเสนอเรื่องราวในเชิงเสียดสี ล้อเลียนสังคมในปัจจุบัน

ผลงานที่ออกมานำเสนอเป็นภาพถ่าย โดยบอกเล่าถึงเนื้อหาของความสวยในปัจจุบัน ที่มีสิ่งอื่นแอบแฝงและความสวยที่ไม่ใช่เฉพาะกับเพศหญิง แต่ขยายวงกว้างออกไปถึงเพศชายด้วย

แนวทางการเสียดสีที่ใช้ในงานมีอิทธิพลมาจากช่างภาพที่ข้าพเจ้าชื่นชอบในผลงานของเขาคือ Aline Smithson และ Yasumasa Morimura เป็นช่างภาพที่ทำงานแนวญี่ปุ่น การหยิบสัญลักษณ์ที่น่าสนใจมาใช้ ในงาน ทำให้คนดูสนุกสนาน และยิ้มไปกับงานของเขาได้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ ประสบความสำเร็จได้เนื่องจากการศึกษา ความร่วมมือและความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน รวมไปถึงผู้ให้คำปรึกษาแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

ขอขอบพระคุณ

คุณพ่อ ,คุณแม่ ที่สนับสนุน ให้การลงทุน และความเข้าใจเสมอมา

อาจารย์ พิชัยภรณ์ ทนันชัยบุตร ที่ให้คำปรึกษาในทุกๆเรื่อง

อาจารย์ ที่ตรวจศิลปะนิพนธ์ทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา

ขอขอบคุณ

อิทธิกุล นาคะเกษียร สำหรับเวลาและสถานที่ในการถ่ายงาน

กุศลิน พัทธกมลิมสกุล, ยินดี ลิมปิ่นเพชร ช่วยหาแบบ

ปรัชญ์ปริยา เชียรศิริกุล ช่วยแต่งหน้าทำผมตอนถ่ายเทส

ศราวุฑู ขำสวัสดิ์, วันวิสา สุทินเผือก แบบรูปที่1 ที่ทุ่มเทให้กับการทำงาน

กฤติณ สิทธิฤทธ์, กาญจนา สายสุค แบบรูปที่2 ที่อดทนและให้ความร่วมมือ

อย่างเต็มที่

วิทวัส รัฐนิตติ, พีรยุทธ สังขสวัสดิ์ แบบรูปที่3

พีศ็อย , โรมัส แบบรูปที่4

วริภัทร์ เกตุมี, วิศรุต วิวัฒน์สร, พีระ พันธุ์พิพัฒน์,ณัฐพงษ์ ขวัญขจรวงศ์

แบบรูปที่5 ความสนุกสนานตลอดในการถ่าย

ณัฐสินี กนกรัตน์มณี ช่วยแต่งหน้า/ทำผมของการถ่ายทุกเซต

ธาริน ลิมปิ่นเพชร, สิริชนก เติลียรยานนท์ ที่คอยเป็นกำลังใจเสมอ

นรชาย กังปณนธ์, อรรถสิทธิ์ แดงไทย ที่ช่วยเหลือด้านข้อมูล และคำแนะนำดีๆ

รติมา อมันตกุล, วีรนุช เหล่าเมฆากร, ธากานต์ ผดุงชีวิต, อรวรรณ สุวรรณาวิจิตรและ

ชลิตาภรณ์ ขามูล ที่อยู่ด้วยกันตลอดมา เป็นกำลังใจและการช่วยเหลือต่างๆเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ	
-ความเป็นมาของโครงการ.....	1
-วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	1
-ขอบเขตของโครงการ.....	1
-แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	1
-ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การถ่ายภาพเชิงศิลป์ Fine Art	
- การถ่ายภาพในแนว Reproduct	3
-ประวัติช่างภาพและตัวอย่างผลงานศิลปิน	7
ช่างภาพ Aline Smithson.....	7
ช่างภาพ Yasumasa Morimura.....	10
-ภาพวาดที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	25
3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	
-แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	28
-สัญลักษณ์ต่างๆที่นำมาใช้.....	33
-ภาพถ่ายเทส.....	34
-ขั้นตอนการทำงาน.....	35

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
-อุปกรณ์ในการเซตฉาก.....	35
- อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	35
-อุปกรณ์ในการถ่าย.....	36
-แผนผังการจัดไฟ.....	37
4. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
-ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ.....	38
-ปัญหาที่เกิดขึ้น.....	39
บรรณานุกรม.....	45
ประวัติผู้แต่ง.....	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. การถ่ายภาพแนวReproduct.....	3
2. ตัวอย่างภาพถ่ายในแนว Reproduct ของ ศิลปินอื่น.....	6
3. ตัวอย่างงาน Aline Smithson.....	8
4. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่1.....	11
5. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่2.....	12
6. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่3.....	13
7. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่4.....	14
8. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่5.....	15
9. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่6.....	16
10. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่7.....	17
11. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่8.....	18
12. ตัวอย่างงาน Yasumasa Morimuraภาพที่9.....	19
13. ผลงานอื่นๆของ Yasumasa Morimura ชุด “Art History” series.....	22
14. ผลงานอื่นๆของ Yasumasa Morimura ชุด “Actress” series.....	23
15. ภาพ Olympia (1863), by manet	25
16. ภาพ Venus of urbino (1538), by Titian.....	26
17. แบบร่างของผลงานภาพที่1.....	28
18. แบบร่างของผลงานภาพที่2.....	29
19. แบบร่างของผลงานภาพที่3.....	30
20. แบบร่างของผลงานภาพที่4.....	31
21. แบบร่างของผลงานภาพที่5.....	32
22. ภาพถ่ายเทส.....	34
23. แผนผังการจัดไฟ.....	37
24. ภาพผลงานภาพที่1.....	40
25. ภาพผลงานภาพที่2.....	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
26. ภาพผลงานภาพที่3.....	42
27. ภาพผลงานภาพที่4.....	43
28. ภาพผลงานภาพที่5.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องจากได้เห็นผลงานของAline Smithson ในผลงานชุด ARRANGEMENT IN GREEN AND BLACK: PORTRAIT OF THE PHOTOGRAPER'S MOTHER เป็นการถ่าย Reproduct จากภาพเขียนของ Whistler painting ชื่อภาพ ผลงานของเธอใช้สัญลักษณ์ที่ดูแล้วเข้าใจง่าย และองค์ประกอบของภาพวาดที่ดูแล้วน่าสนใจ

ภาพวาดในสมัยก่อนส่วนใหญ่มักจะเขียนเป็นภาพเปลือย การเขียนภาพผู้หญิงเปลือยโชว์สัดส่วนต่างๆเป็นที่นิยม เพราะเป็นการบอกถึงความสวยงามของสตรี แต่มีภาพ(Olympia) เขียนโดย Manet ได้เปลี่ยนมุมมองของคนในสมัยนั้น งานของเขาเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาก เพราะว่า Manet ได้เอาโสเภณีมาเป็นแบบในการวาดของเขา ซึ่งในสมัยนั้นการที่จะให้ศิลปินวาดนั้นจะมีอยู่ในกลุ่มของชนชั้นสูงเท่านั้น และถือเป็นการเริ่มต้นของศิลปะยุค Renaissance แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป มีการแต่งกายที่หลากหลายมากขึ้น เทคโนโลยีใหม่ๆ และมีการเสริม เติม แต่ง ไม่ว่าจะมึรูปร่าง หน้าตาแบบไหนก็สามารถแต่งเติมให้ผู้หญิงทุกคนดูสวยขึ้นได้ทั้งนั้น

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1.2.1 ศึกษากระบวนการคิด
- 1.2.2 วิธีการสอดแทรกสัญลักษณ์ในภาพ
- 1.2.3 Art direction

3. ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 ถ่ายด้วยกล้องดิจิตอล Cannon400D
- 1.3.2 ภาพถ่ายขนาด 20x26 จำนวน5ภาพ

4. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.4.1 รวบรวมข้อมูล

1.4.2 วิเคราะห์ข้อมูล

1.4.3 ทดลองถ่าย

1.4.4 ปรับปรุงเพื่อให้ได้แบบที่สมบูรณ์

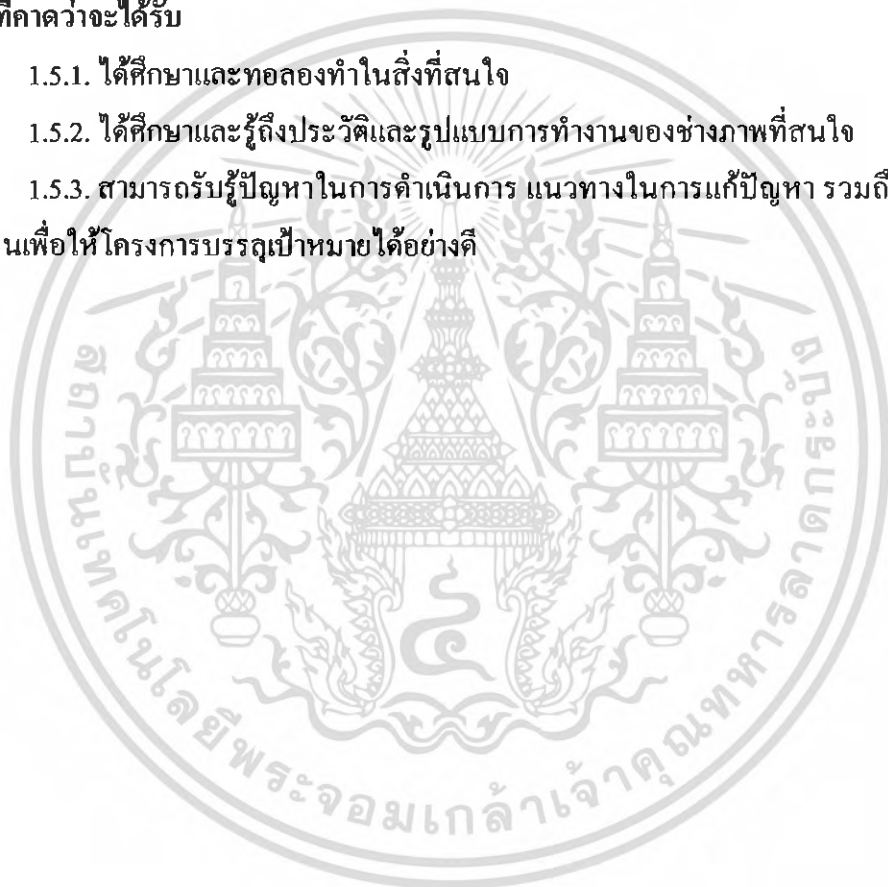
1.4.5 ทำงานจริง พร้อมตรวจสอบความถูกต้องเพื่อให้ได้ผลงานจริงที่เสร็จสมบูรณ์

5. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1. ได้ศึกษาและทดลองทำในสิ่งที่สนใจ

1.5.2. ได้ศึกษาและรู้ถึงประวัติและรูปแบบการทำงานของช่างภาพที่สนใจ

1.5.3. สามารถรับรู้ปัญหาในการดำเนินการ แนวทางในการแก้ปัญหา รวมถึงวิธีการ
ขั้นตอนเพื่อให้โครงการบรรลุเป้าหมายได้อย่างดี

บทที่ 2

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ Fine Art

1. การถ่ายภาพในแนว Reproduct

งาน Reproduct คือการนำเอาผลงานเก่ามาทำใหม่ โดยใช้สัญลักษณ์ที่ต่างกันออกไป แล้วแต่การสอดแทรกของช่างภาพแต่ละคน

เช่นหนังสือ “Recline Nude” ในเล่มนี้จะพูดถึงภาพวาดเปลือยของผู้หญิงที่มีมาตั้งแต่ในอดีต มาเรื่อยๆ แต่ละยุคการวาดก็เปลี่ยนไปตามกาลเวลา และตามศิลปินแต่ละคน แต่ยังคงการวาดผู้หญิงที่นอนตะแคงและเปลือยกายอยู่ ใครๆก็นำมาวาดกันมากในยุค Renaissance ศตวรรษที่ 15 ในยุโรปตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นท่านอน มือ หรือเท้าก็ตาม ล้วนเป็นสิ่งที่คนดูจะเห็นได้บ่อยในการวาดรูปผู้หญิงเปลือย

Giorgione ชาวเวนิส เป็นผู้บุกเบิกนำสิ่งใหม่ๆ มาใช้ในงาน รูปแบบภาพวาดที่มีเรื่องราวชีวิตประจำวันเป็นสาระสำคัญ ทำให้เกิดศิลปินอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็น Titian, Rubens, Goya, Manet และศิลปินอื่นๆ ทำให้งานพัฒนา และดึงเอาความจริงออกมาเกี่ยวกับพฤติกรรมของคน

เริ่มแรกการวาดรูปผู้หญิงนอนตะแคงเปลือยกายในยุโรป โดย Giorgione เป็นการวาดวินัสที่กำลังนอน วาดในปี 1510 เป็นหนึ่งในภาพวาดที่เป็นที่นิยมในการวาดรูปเปลือย ในภาพวาดจะมีแค่ผู้หญิงเป็นตัวเอกในภาพเท่านั้น และจากหลังมาก็จะเป็นภาพทิวทัศน์

กริยาท่าทางที่แสดงออกของความงามของวินัส เป็นเรื่องที่ลึกลับสำหรับศิลปินชาวยุโรป ผลงานชิ้นโบว์แดงของเขายังไม่ไปถึงจุดสูงสุดหรือเรียกว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ สำหรับการฟื้นฟูศิลปะในเวนิสและเขาได้สร้างสรรค์งานอีกมากมาย แต่อย่างไรก็ตามก่อนที่เขาจะเสียชีวิตเขาก็สามารถทำมันสำเร็จ การวาดก็สมบูรณ์โดยลูกศิษย์ของเขา

ในช่วงปีค.ศ. 1530-1539 เมื่อชื่อเสียงของ Titian กำลังโด่งดังทั่วยุโรป เขาได้ไปหาแล้วได้วาดภาพจักรพรรดิชาลส์ที่ 5 ของประเทศอิตาลี ชาลส์รู้สึกชอบและพอใจกับงานชิ้นนี้มาก เขาได้แต่งตั้ง Titian ให้เป็นจิตรกรในราชสำนักและเลื่อนยศขึ้นให้เป็นถึง ขุนนาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Palatine และเป็น อัครวิນของ Golden Spur ซึ่งเป็นเกียรติที่ไม่เคยมีจิตรกรคนไหนได้รับมาก่อน ในปีค.ศ. 1538 Titian วาดภาพ Venus of Urbino ให้เจ้าชายชาลส์แห่งเออร์บีโน ภาพวาดวิ้นัสของ Titian คือสิ่งที่แตกต่างจากบทกวีของ Giorgione โดยสิ้นเชิง ซึ่งเทพเจ้าวิ้นสนี้เป็นเทพเจ้าที่ไม่มีใครอาจไปถึงเธอได้ Titian วาดให้วิ้นสคูคืนตัวและมองมาด้วยสายตาแบบมีการจูงใจและดึงดูดคนดู เธอถูกวาดให้อยู่ในห้องห้องหนึ่งของพระราชวังที่คุ่มมั่งคั่ง ในฉากหลัง คนรับใช้ทั้งสองของเธอกำลังหาเสื้อผ้าให้เธอใส่ และมีสุนัขสัตว์เลี้ยงตัวหนึ่งนอนอยู่ข้างๆเธอ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความจงรักภักดี เธอเป็นเทพธิดาหรือไม่? หรือเป็นเจ้าหญิง? หรือเป็นนายผู้หญิงของชาลส์ ซึ่งสำหรับคำถามเหล่านี้ บรรดานักวิชาการทั้งหลายก็กำลังพิจารณาถึงความตั้งใจในการสื่อถึงของ Titian กันอยู่

จะเห็นได้ว่าการวาดของศิลปินแต่ละคนก็จะแตกต่างกันไปตามแนวความคิดของศิลปินนั้นๆ ไม่มีข้อบังคับตายตัวในการวาดงานถ่ายรูปก็เช่นเดียวกัน

Giorgione, The Sleeping Venus, 1510

Cranach, Lucas the Elder, Nymph at the Fountain, 1518

Titian, Venus of Urbino, 1538

Rubens, Angelica and the Hermit, 1630

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Valazquez, Venus at Her Mirror, 1644

Boucher, Reclining Louisa O'Murphy, 1750

Goya, The Naked Maja, 1800

Manet, Olympia, 1863

Lempicka, Reclining Woman, 1920

Matisse, Blue Nude, 1928

นี่เป็นแค่ส่วนหนึ่งในหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างภาพถ่ายในแนว Reproduct ของ Tom Hunter ในชุด Living in Hell

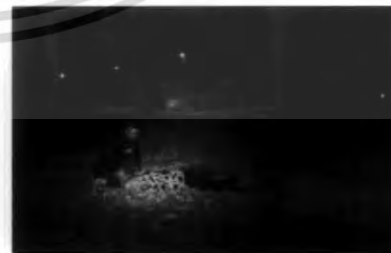
Ye Olde Axe

Rat in Bed

Hallowe'en Horror: Trick or Treat Thugs Break Mum's Bones

Murder: Two Men Wanted

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประวัติช่างภาพและตัวอย่างผลงานของศิลปิน

2.2.1 ช่างภาพ Aline Smithson

สนใจการถ่ายภาพเพราะคุณพ่อและคุณลุง เป็นช่างภาพ และเริ่มถ่ายมากขึ้นหลังจากได้รับบล็อองจากคุณลุง หลังจากเรียนจบก็ทำงานPainter ทำงานอยู่ในวงการศิลปะไม่นาน ก็ได้มีโอกาสเข้าไปทำงานเป็นบรรณาธิการแฟชั่นของหนังสือ Vogue ทำให้ได้มีโอกาสได้ร่วมงานกับช่างภาพชื่อดังหลายคน

งานของ Aline Smithson มักจะใช้แสงธรรมชาติในการถ่ายภาพ เป็นภาพที่ดูแล้วเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน เธอพูดไว้ว่า "ฉันไม่ใช่พวกช่างภาพมืออาชีพที่รู้เทคนิคในการถ่ายภาพหลายๆอย่าง ฉันเป็นเพียงแคผู้หญิงคนหนึ่งที่หลงใหลการถ่ายภาพและไม่ต้องการที่จะตามกฎเกณฑ์อะไร" ในการถ่ายภาพแต่ละครั้งเธอจะพยายามสร้างสรรค์มุมมองในสิ่งที่คุ้นเคย ผลงานส่วนใหญ่ได้แรงบันดาลใจมาจากแนวคิดแบบญี่ปุ่น เธอต้องการที่จะสร้างภาพที่ดูแล้วสามารถทำให้นึกถึงสิ่งต่างๆรอบตัว สิ่งที่อยู่ในความทรงจำ ดูแล้วเข้าใจง่าย

งานของ Aline Smithson จะมีความเป็นญี่ปุ่นอยู่ในงานของเธอ Aline Smithson เป็นคนที่ชื่นชอบวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น ในงานแต่ละชุดของเธอจึงมีเรื่องราวของประเทศญี่ปุ่นแฝงอยู่ด้วยในแต่ละงาน

ในผลงานชุด ARRANGEMENT IN GREEN AND BLACK: PORTRAIT OF THE PHOTOGRAPER'S MOTHER Aline Smithson ได้ถ่ายทอดออกมาในแนวคลก ขบขัน โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆที่อยู่รอบตัว นำมาสอดแทรกลงไปในงาน ให้คนดูสามารถเข้าใจได้ง่าย และหัวเราะไปกับงานของเขาได้

ตัวอย่างผลงานชุด ARRANGEMENT IN GREEN AND BLACK: PORTRAIT
OF THE PHOTOGRAPHER'S MOTHER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ช่างภาพ Yasumasa Morimura

1951 เกิดที่โอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น เป็นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่2 ผลงานของเขา จึงสะท้อนถึงความขัดแย้งระหว่างตะวันออกและตะวันตก

1985 เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัย Cloumbia นิวยอร์ก

1982 เขาศึกษาที่ Ohiladephia Collage of Art ฟิลาเดเฟีย

ภาพถ่ายของ Yasumasa Morimura เป็นภาพSelf Portrait เกือบทั้งหมด ชายทุกคน หลงใหลสตรีเพศ และ Morimura ก็หวังที่จะเป็นสตรีหนึ่งในั้น Yasumasa Morimura ทำให้คนอื่นลึนไหลไปกับบทบาทเพศวิเศษซึ่งเป็นเรื่องราวในตำนาน แต่ เขาไม่ได้เป็นเพียง “ชาย แต่งหญิง” เพื่อให้คนดูรู้สึกสนุกสนานเท่านั้น การจัดการควบคุมการหลงไหลของวัฒนธรรม และเรื่องเพศเป็นแนวทางที่เขาศึกษามาตลอด Morimuraมักจะสำรวจความคิดและจินตนาการ ความกระหายบริโภค เอกลักษณะเฉพาะตัว และความปรารถนาออกมาเป็นภาพ

งานที่เขาสร้างขึ้น จะมีประเด็นหลัก คือ การนำรูปตัวศิลปินเองเข้าไปแทนที่บุคคลต่างๆภายในภาพผลงานศิลปะมาสเตอร์พีซ โดยไม่คำนึงถึงวัย เพศ และเชื้อชาติ นอกจากนี้ยังแฝงใบหน้าที่อยู่กับดอกทานตะวัน (แวน โก๊ะห์) ผลไม้(เชชซาน) และ Still life ของศิลปินอื่นๆ ด้วย Morimuraใช้คอมพิวเตอร์ในการตัดต่อ เพิ่มเติมใบหน้าและส่วนอื่นตามต้องการ และมีการเสริมเรื่องราวที่เขาจินตนาการร่วมกับภาพเพิ่มลงไป ซึ่งเป็นแนวคิดของการนำสาระเรื่องราวในยุคของเขาเข้าไปร่วมกับฉากในอดีต หรือขยายเรื่องราวภายในออกมาโดยตัวเขา เป็นผู้แสดงสำคัญอยู่ในภาพ

ผลงานมาสเตอร์พีซที่ Morimuranำมาสร้างนั้น หลายชิ้นมีเรื่องราวที่น่าสนใจ น่าขัน และพิศวงอยู่เบื้องหลัง การสร้างใหม่ในภาคของเขาจึงเปลี่ยนอารมณ์ความรู้สึกออกไป และการตอบได้จากผู้ดูในยุคนี้ก็แตกต่างกันเชิงเมื่อเทียบกับยุคของศิลปินผู้เขียนภาพต้นแบบ เช่นผลงาน Portrait (Futago) ได้หยิบยืมมาจากOlympia ของมานด์

Yasumasa Morimura

Portrait (Futago), 1988 Colour Photograph

โดย Morimura แสดงเป็นทั้งสาวเบือศพทอง และสาวรับใช้ผิวคำ คำว่า Futago ในชื่อผลงาน ก็เพื่อบอกความหมายถึง 2 คน หรือ คู่แฝดนั่นเอง ผลงานที่เคยถูกเยาะเย้ยถากถาง ถูกผู้ดูในปัจจุบันเห็นว่าเป็นความกล้าและกล้าหาญของมานะดี

ส่วนโอลิมเปียของ Morimura ก็ได้สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ดู โอลิมเปียในภาคนี้แฝงลักษณะญี่ปุ่น ที่เห็นได้ชัดเจนคือ ลวดลายผ้าที่รองอยู่ใต้ร่างเปลือยของศิลปิน เป็นลายทิวทัศน์และนกกระเรียนที่พบเห็นเจดนาบนกิโมโน โทโมอิชิประการหนึ่งคือ การขยายขนบธรรมเนียมประเพณีสืบทอดกันมานานของญี่ปุ่น นั่นคือละคร โนะะ และคาบูกิ (Noh and Kabuki) ซึ่งผู้ชายจะสวมบทบาทเป็นทั้งชายและหญิง ด้วยแนวคิดนี้ทำให้ศิลปินเป็นได้ทุกเพศในทุกชิ้นงานที่นำมาสร้างใหม่

ในขณะที่ผลงานมาสเตอร์พีซ จากศิลปะตะวันตก แสดงความละเอียดงดงามของฝีแปรง แสดงระยะลึก และบรรยากาศของเรื่องราวอย่างกลมกลืน ผลงานของ Morimura จะมีความต่างกัน เพราะเมื่อใดที่ผู้ดูเข้าสู่ในระยะใกล้ก็จะพบว่าภาพไม่มีความลึก ศิลปินใช้เกรียงและสีอะคริลิกลงบนผิวหน้างานทั้งภาพหลายชิ้นเพื่อลดความวาววับ หรือการสะท้อนลงผิวหน้าผลงานซึ่งเป็นภาพถ่าย Morimura ได้อธิบายว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้สร้างงานจิตรกรรมลงบนแคนวาส หากแต่ได้ทำงานจิตรกรรมลงบนใบหน้าของตัวเอง” ซึ่งนั่นคือการแต่งหน้าตัวเองให้เป็นบุคคลต่างๆ ในภาพต้นแบบ”

ผลงานมาสเตอร์พีซที่โด่งดังด้วยประวัติเบื้องหลังร่วมกับศิลปินอีกภาพหนึ่ง คือ **The Duchess of Alba** โดย โกย่า ศิลปินผู้ซึ่งมีผลงานหลายชิ้น ที่ได้เป็นภาพต้นแบบต่อการสร้างสรรค์งานของ Morimura

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องราวเกี่ยวกับผลงาน “The Duchess of Alba”, 1797

Yasumasa Morimura

“Dedicated To La Duguesa de Alba / Black”, 2004

เล่ากันว่า ดัชเชสแห่งอัลบาเป็นสตรีสูงศักดิ์ ภรรยาลำดับที่ 13 ของท่านดยุคแห่งอัลบา มีชื่อเรียกถึง 30 ชื่อ และเป็นหนึ่งในผู้ร่ำรวยมากของสเปน มีอสังหาริมทรัพย์ วัง ศาลาสนับถึ ก่อสร้าง และที่ดินถึง 31 แห่ง นอกจากนี้จะเป็นผู้ที่เชื่อมั่นในตัวเองสูง หยิ่งเยโส และยังได้สพบปะมาทพระราชินี มารีย์ หลุยส์ซาแห่งสเปนหลายครั้งด้วย แม้ว่าดัชเชสทำเรื่องอื้อฉาวน่าละอายหลายเรื่อง แต่เธอก็ยังเป็นที่หมายปองของบุรุษ และแน่นอนว่า โกย่า คือผู้หนึ่งที่หลงรักเธออย่างชนิดที่กองอยู่แทบเท้า

ในช่วงที่โกย่าเขียนภาพนี้เป็นช่วงที่ดัชเชสถูกเนรเทศออกจากเมดริด ชุดดำที่ใส่ในภาพเขียนเป็นเพียงชุดธรรมดาๆ ทั่วไปของสตรีที่เดินไปมาตามถนนในสมัยนั้น เมื่อมองดูใบหน้าของดัชเชสในภาพเขียนนี้จะพบว่า สายตาจากดวงตาใหญ่ได้ครอบคืบคำคุณี จ้องตรงมายังผู้ดูหรือตรงมายังศิลปินผู้เขียนภาพทำขึ้น โดยมีข้างหนึ่งเท้าสะเอว อีกข้างหนึ่งพาดตรงมาด้านหน้าท่อน้ำขี้และน้่วงกลางสวมแหวนสลักชื่อ Alba 1 วง ปลายน้่วงขี้ซึ่งที่พื้นดิน ซึ่งโกย่าบรรจงเขียนไว้บนทรายว่า “Solo Goya” เป็นการบอกนัยว่าโกย่า คือ ชายคนเดียวเท่านั้นของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพยายามของ Morimura ในการรับบทบาทเป็นสตรีสูงศักดิ์ผู้มีชื่อเสียงกระฉ่อน ดังเช่น ดัชเชสแห่งอัลบาด้วยผลงาน Dedicated “To La Duquesa de Alba / Black Alba”, 2004 โดยศิลปินอยู่ในเสื้อผ้าชุดค่าเช่าแต่งหน้าและทำผมที่เลียนแบบมาทุกประการนี้ เรียกอารมณ์ขันได้มาจากผู้คนที่ได้รู้จักดัชเชสจากภาพเขียนของ โกย่ามาเป็นเวลานาน ในขณะที่เดียวกันผู้คนที่ไม่คุ้นเคยกับผลงานต้นแบบหรือแม้กระทั่งไม่รู้จักมาก่อนก็ได้เริ่มสนใจที่จะรู้จัก เพราะเชื่อกันว่าต้องมีความพิเศษเพียงพอที่จะทำให้ Morimura จำแลงตัวเองสวมบทบาทนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับภาพต้นแบบ จะเห็นได้ชัดเจนถึงความหมายของภาพถ่ายขณะปัจจุบันที่แสดงที่แสดงบรรยากาศที่คมชัดของฟ้าโปร่ง แผ่นดินเขม และเจตจำนงในการจับบอกร่างกายโดยสิ้นเชิง สิ่งที่ยึดบนพื้นตรงหน้าที่ยืนอยู่นั้น มิใช่หน้าตัวอักษร ดังที่มีมา แต่กับเป็นการปรากฏของรอยร้าวบนพื้นดินที่ทำให้ผู้ดูตีความกันไปต่างจนวนา อย่างสนุกสนาน จนกลายเป็นหัวข้อการสนทนาอีกด้วย

อีกภาพที่เรียกเสียงหัวเราะกันทั่วคือ การจำแลงตัวเองแสดงเป็นเจ้าหญิงพระองค์น้อย อินฟานต้า มาร์การิต้า ซึ่งเดิมเป็นผลงานของ Velazquez ศิลปินเขียนไว้หลายภาพในช่วงต่างพระชันษา ส่วนภาพที่โด่งดังเป็นที่รู้จักกันมากที่สุด คือ “Las Meninas” ภาพซึ่งสร้างคำถามต่อนักประวัติศาสตร์ศิลป์ในประเด็นที่ว่า Velazquez เขียนรูปพระธิดา หรือเขียนรูปภักตร์ และราชินีกันแน่

Yasumasa Morimura
“Daughter of Art History”, 1989

Yasumasa Morimura
“Daughter of Art History”, 1990

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากพระพักตร์ที่น่ารังงคามถูกแทนที่ด้วยใบหน้า (และมือ) ที่ผ่านฤดูหนาวมากกว่า 40 ฤดู จึงยากที่จะยืความอ่อนใสไว้ได้ ไม่ว่าศิลปินจะสร้างจิตรกรรมบนใบหน้า ให้ชะลอวัยมากที่สุดเท่าไรก็ตาม ความน่าขันของผลงานนี้ทำให้เกิดจินตนาการต่อในแง่ที่ว่า หรือ Morimura ต้องการจะบอกเล่าว่า พระธิดาพระองค์นี้เมื่อเจริญพระชันษามาถึงยุค โพสต์โมเดิร์นก็คือ คนกระต๊อระโศ

Morimura นิยมสร้างภาพเป็นชุด 2 ถึง 3 ชิ้นจากภาพต้นแบบ 1 ภาพ โดยคงความเป็นต้นแบบไว้หนึ่งภาพ ส่วนภาพที่ 2 หรือ 3 จะเป็นการเสริมต่อที่แปลกแยกออกไป หากแต่ยังโครงสร้างที่ผู้ดูสามารถจดจำได้ถึงภาพต้นแบบ ดังเช่น ผลงาน “Judith with the Head of Holofernes” ในภาคของ Morimura จะมีทั้งภาพที่ยังคงความเป็นต้นแบบมาก กับภาพที่เกิดจากการผสมรวมกันของ 2 ชิ้นงานสำคัญในอดีต ซึ่งศิลปินตั้งชื่อว่า “Mother (Judith II)” 1991 เป็นภาพถ่ายขนาดใหญ่ 240x160 ซม. ต้นแบบที่หยิบยืมมาคือ Judith with the Head of Holofernes, 1530 โดย Cranach ศิลปินชาวเยอรมัน และผลงานของศิลปิน Arcimboldo ในช่วงศตวรรษที่ 16 “Judith with the Head of Holofernes” เป็นเรื่องราวในพระคัมภีร์คริสต์ศาสนาเกี่ยวกับ Judith ผู้ปกป้องประชาชน ในเมืองของเธอไว้ ด้วยการตัดศีรษะนายพล Holofernes ผู้เผด็จการชาวเอธิโอเปีย ภาพนำสลดที่ศิลปินแสดงให้ดูนี้คือ ส่วนของเส้นโลหิตตรงคอที่ถูกตัดขาด Judith สุภาพสตรีวัยผู้ซึ่งมีลักษณะสงบเรียบ ได้กลายเป็นวีรสตรีในการช่วยชาวอิวไว้

Cranach

“Judith with The Head of Holofernes”, 1530

Giuseppe Arcimboldo.

“The Emperor Rudder II as Vertumnus”, 1590

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงลักษณะเฉพาะของ Cranach ซึ่งนิยมเขียนการตกแต่งที่ฟุ่มเฟือยมากเกินไป โดยเฉพาะหมวก ศิลปินนิยมเขียนกับสตรีหลายภาพ ในภาพนี้ศิลปินเขียนหมวกปีกสีแดงเข้ม แสดงความแน่นอนเนียนของผ้ากำมะหยี่ ประดับขนนกที่บอบบาง โดยรอบ นอกจากนี้ยังประดับรอบคอวีรสตรีด้วยสร้อยทองเส้นใหญ่เรียงกันหลายเส้น ไม่เพียงเท่านั้นศิลปินยังตกแต่งชุดของ Judith ด้วยการประดับอย่างหรูหรา นิ้วมือทั้ง 2 ข้างสวมแหวนซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากลักษณะการคูนูนออกจากภายใต้งู่มือ แม้กระทั่งดาบในมือศิลปินก็ทำการปกป้องกันไว้ด้วยงู่มือ ราวกับไม่ต้องการให้มือของเธอต้องสัมผัสตรงกับความเย็นของเนื้อเหล็กกล้า ซึ่งเป็นวัสดุของอาวุธนี้

Archimboldo คือ จิตรกรดั้งเดิมของยุคแมนเนอริสต์ นิยมสร้างงานจิตรกรรมรูปคน ด้วยการนำผักผลไม้และดอกไม้ต่างๆ มาจัดรวมกัน เป็นรูปหน้าคนซึ่งแหวกแนวไปจากลักษณะดั้งเดิมที่เคยมีมา และก่อความประหลาดใน ในความเหมือนของรูปหน้าคน ลักษณะผลงานของศิลปินได้รับการยกย่องสูง และด้วยความน่าชื่นของลักษณะพิเศษแต่ละชิ้นงาน ทำให้ศิลปินได้ถูกวางชื่อลงในประเพณีการสืบทอดที่ยาวนานจาก Bosch ถึง Surrealists.

“Mother (Judith II)” ในภาคของ Morimura เป็นภาพถ่ายขนาดใหญ่ บรรยายภาพชัดเจนจากการหลอมรวมเรื่องราว และลักษณะเฉพาะของ 2 จิตรกรในศตวรรษที่ 16

Yasumasa Morimura
“Mother (Judith II)”, 1991

Morimura แสดงเป็น Judith ในภาพลักษณะของ ผู้หญิงผมยาวที่แทนด้วยรากขิง สวมหมวกสีแดงสดประดับขนนก และถือดาบที่ตกแต่งด้วยเครื่องประดับ แม้เธอจะอยู่ในชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าตามรูปแบบในยุคศตวรรษที่ 16 แต่การตกแต่งจะต่างกันออกไป Morimura ใช้กะหล่ำปลีเป็นส่วนของแขนเสื้อ สีริษะและโบหน้า ประดับคอด้วยสร้อยที่ร้อยจากไส้กรอกสี แดง ตัดกับสีเขียวของสร้อยที่ร้อยจากตุ้มกะหล่ำปลี ในขณะที่ตุ้มหูเป็นแก้วเบียร์ การ โยคย้ายหน้าตัวเองเข้าสู่หุ่นนิ่งเหนือจริงนี้ Morimura แสดงทั้งในบทบาทของ Judith และ ชายที่เธอตัดสีริษะ โดยสร้างสรรค์ให้เป็นสีริษะมันฝรั่ง ล้อมรอบด้วยผัก สเต็กชิ้นหนาและเนื้อมรควัน

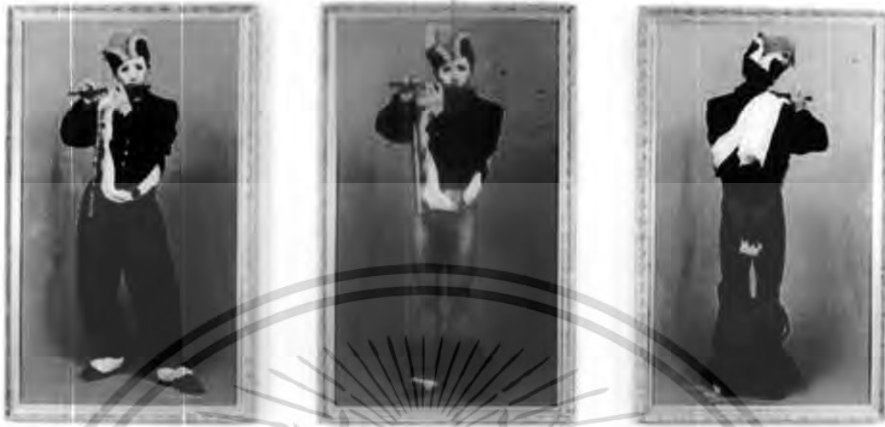
รูปภาพสตรีในประวัติศาสตร์ศิลปะที่ Morimura ไม่อาจข้ามผ่านไปได้ คือ โมนาลิซ่า ภาพสีขนาดใหญ่ ถูกจัดเรียงกัน 3 ภาพ โดย Morimura แสดงเป็นโมนาลิซ่าในลักษณะ 3 ลักษณะ กำหนดนำเสนอภาพที่ยังคงลักษณะของต้นแบบ ด้วยการจัดวางไว้ตรงกลาง ส่วนด้านซ้ายจะเป็นจินตนาการ โลกเล่นในภาคของ โมนาลิซ่าตั้งครรภ์ ตามด้วยภาพขวาแสดง อวัยวะภายในที่มีเด็กขดตัวกลับหัวอยู่

Yasumasa Morimura Yasumasa Morimura Yasumasa Morimura
 “Mona Lisa in Pregnancy”, “Mona Lisa in its Origin”, “Mona Lisa in the third
 1998 1998 Place”, 1998

เมื่อศิลปินนำผลงาน “The Fifer”. 1866 ของมานันต์ มาสร้างใหม่นั้น ได้สร้างเป็นชุด 3 ชิ้น ตั้งชื่อว่า Portrait (Boy I), Portrait (Boy II) และ Portrait (Boy III) กำหนดจัดวางติดตั้ง เช่นเดียวกับชุดงาน โมนาลิซ่า เป็นจินตนาการที่แตกต่างกันออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Yasumasa Morimura
Portrait Shounen (Boy I, II, III), 1988

ผลงาน “The Fifer” มีเรื่องเล่าว่าน่าจะเป็นแรงบันดาลใจจากความชื่นชมของมานะต์ ที่มีต่อผลงาน “Pablillos de Valladolid”, 1632 ของ Velazquez ซึ่งมานะต์ได้กล่าวว่า “บางทีนี่คือ จิตรกรรมที่สร้างความน่าประหลาดใจที่สุดที่เคยสร้างมา” และมานะต์ยังชื่นชมวิถีที่รูปทรงปรากฏโดยปราศจากสิ่งใดห้อมล้อม ยกเว้นเพียงอากาศเท่านั้น

The Fifer ภาพเด็กชายเป่าฟลูต ได้สะท้อน ความชื่นชมที่ชัดเจนประกอบกับอิทธิพลของภาพพิมพ์ญี่ปุ่นที่มีต่อมานะต์ ในเรื่องของความเรียบง่าย มานะต์ จัดการประสม ส่วนประกอบต่างๆของสเปนและญี่ปุ่นเข้าด้วยกันออกมาเป็นผลงานที่แสดงความโดดเด่นของรูปทรงอย่างชัดเจน โดยการเขียนให้เด็กชายผู้นี้แยกออกจากพื้นหลังที่เรียบเกลี้ยงด้วยการใช้โครงสีสีเทา นอกจากนี้ศิลปินยังได้สร้างความชัดเจน เกี่ยวกับตัวนักเป่าฟลูตด้วยเขาวัวด้วย

ดังนั้นเมื่อพิจารณาในส่วนของเด็กชาย จะพบว่าทุกส่วนตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ศิลปินใช้ทัศนธาตุทางศิลปะในการสร้างความขัดแย้งหรือลักษณะตรงข้ามเข้ามาจัดการทั้งสิ้น เริ่มจากใบหน้าสว่างตัดกับดวงตาดำใหญ่ ต่อเชื่อมกับความต่างน้ำหนักด้วยเครื่องดนตรีฟลูตที่มีสีเข้มจัดตัดกับส่วนมือและใบหน้า คัดเน้นอีกครั้งด้วยเส้นดำตัดกันชัดเจนกับแถบขาวจัดที่คล้องเกลี้ยงพาดบ่าซ้ายแล้วห้อยลงพาดตัดกับสีแดงของกางเกง ซึ่งถูกเน้นด้วยแนวแถบดำหนา แสดงขอบเขตของรูปร่างภายใต้กางเกง จนถึงส่วนเท้าทั้ง 2 ที่ศิลปินสร้างลักษณะตรงข้ามด้วยการใช้น้ำหนักที่ตัดกันของขาวและดำ ความขัดแย้งทั้งหมดภายใต้สัดส่วนที่ แตกต่างกันอย่าง

เหมาะสมนี้ได้ส่งผลให้ภาพที่เรียบง่ายมีความโดดเด่น ดึงดูด และน่าสนใจยิ่ง หรือ แม้กระทั่ง แอบคำข้างกางเกงสีแดงก็เช่นกัน

ความโดดเด่นของภาพที่เรียบง่ายนี้ จึงเป็นอีกชั้นหนึ่งที่ไม่อาจข้ามผ่านสายตาของ Morimura ได้ และทำให้ศิลปินต่อยอดอารมณ์ขันออกมา 3 รูป ให้ผู้ดูได้จินตนาการต่อถึงข้อสงสัยที่ว่า ทำไมกางเกงลงมากองที่ข้อเท้า ในภาพด้านหน้าและด้านหลังของเด็กชาย รวมทั้ง มือดำที่ปกปิดอวัยวะเพศนี้ ศิลปินต้องการสื่ออะไร

อีกผลงานหนึ่ง ซึ่งเป็นผลงานของ มานด์ ในชื่อว่า “Bar at the Folies - Bergere”, 1881-82 ผลงานที่นักประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกถือว่ามานด์ได้บรรลุจุดสุดยอด แสดง อัจฉริยะของศิลปินอย่างเด่นชัด ทั้งในเชิงการจัดวางองค์ประกอบและความซับซ้อนของเรื่อง

เป็นที่ทราบกันว่า มานด์ นิยมเขียนภาพที่มีลักษณะแบน ใช้เส้นแสดงรูปร่างอย่างชัดเจน และใช้สีดำเป็นสีหลักสำคัญของศิลปิน ด้วยรูปแบบจิตรกรรมที่มีลักษณะแบน และเส้นโครงร่างของศิลปิน ด้วยรูปแบบจิตรกรรมที่มีลักษณะแบน และเส้น โครงร่างของทัศนธาตุต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาพแต่ละบุคคลนั้น ได้ทำให้รูปคนในผลงานของศิลปินสร้างความรู้สึกลงในทางการรับรู้ที่ไกล ไปจากตัว และเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ ศิลปินจัดการรูปคนเป็นเสมือนกับทัศนธาตุต่างๆ ในหนึ่ง เป็นราวกับรูปทรงหลักของคุณค่าทางพิธีพินันแม้กระทั่งรูปคนก็ถูกเจาะจงอย่างตายตัวในการวางท่าทางต่างๆ

ผลงาน “Bar at the Folies - Bergere” นี้มานด์เขียนขึ้นก่อนเสียชีวิต 1 ปี เป็นภาพที่มีปัญหาต่อการตีความและเป็นความพิศวงที่ยังไม่ได้คำตอบอย่างชัดเจน

Manet. “Bar at the folies - Bergire”, 1881-82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินสร้างการดึงดูดสายตาผู้ดูด้วยภาพผู้หญิงบาร์ยืนอย่างโดดเด่นอยู่เต็มกลาง
 ด้านหน้าเป็นขวดเหล้าต่างๆ แจกันดอกไม้และผลไม้ ซึ่งศิลปินเขียนขึ้นอย่างเข้มข้นชัดเจน
 ด้านหลังของหญิงสาวผู้นี้คือกระจกเงาที่สะท้อนผู้คนและบรรยากาศภายในบาร์ ทั้งๆที่ใบหน้า
 มองตรงมายังบรรยากาศความเกลียวกราว วุ่นวายของสถานเริงรมย์แห่งนี้ หากแต่สีหน้ากลับมี
 ลักษณะของความเบื่อหน่าย ใจลอย แยกตัวออกจากภาวะราบรอบ ส่วนด้านขวาของภาพควร
 ต้องเป็นภาพสะท้อนด้านหลังของผู้หญิงที่ยืนกลางภาพนี้ หากแต่ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่เงา
 สะท้อนเอียงมาทางขวาดังที่เห็น ในกรณีนี้ น่าจะเป็นการแสดงนัยว่ากระจกถูกจัดให้ทำมุมกับ
 ส่วนหน้าของภาพ มีการดกเถียงกันมากในการอ่านตีความต่อสิ่งที่เห็นในภาพนี้ ภาพของ
 ผู้ชายที่เห็นในกระจกก็เช่นกัน ไม่สามารถจะตีความได้ว่า เขาควรจะต้องยืนอยู่ตรงไหนในมุม
 สะท้อนกระจก หากพิจารณาการสะท้อนแสดงว่า ชายผู้นี้ยืนอยู่ตรงหน้าหญิงบาร์ ซึ่งน่าจะ
 เป็นมุมเดียวกับผู้ดูและถูกเขียนให้ดูราวกับกำลังสนทนากับหญิงสาวผู้นี้ ผู้ซึ่งใบหน้าไม่ได้
 แสดงการรับรู้ต่อบทสนทนาแต่ประการใด จึงยังเป็นภาพที่ไม่สามารถแยกวิเคราะห์ได้ตาม
 หลักความเป็นจริง หากแต่เป็นภาพที่แสดงความพิเศษอย่างเต็มกำลังด้วยชั้นเชิงการสร้าง
 องค์ประกอบ และนัยของภาพ

เมื่อ Morimura นำมาสร้างใหม่ ด้วยการขยายสาระออกมาเป็น Daughter of Art
 History – Theatre A และ B นั้น ก็ได้ต่อเติมข้อถกชวนคิดออกไปอีก

Yasumasa Morimura

"Daughter of Art History – Theatre A", 1990

Yasumasa Morimura

"Daughter of Art History – Theatre B", 1989

โดยในภาคของ Theatre A จะแสดงลักษณะต้นแบบไว้มาก เพิ่มเติมส่วนแขนที่ไขว้
 กำมือไว้ที่อก เป็นข้อแปลกแยกที่ชัดเจนที่สุด และอยู่ในตำแหน่งที่น่าฉงนที่สุด ราวกับกิริยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของการต่อต้านปกป้องตนเอง ส่วนใบหน้าแสดงถึงความเหนื่อยหน่าย ดวงตาอ่อนโรยมากกว่าใบหน้าที่แสดงในภาค Theatre B ซึ่งจะเห็นว่า Morimura แสดงเป็นผู้หญิงบาร์ฮีนเปลืองร่าง ไขว้มือปกป้องปิดทรวงอกไว้ ปรับเปลี่ยนแจกันดอกกุหลาบสีชมพูจากตำแหน่งเดิมของต้นแบบมาตั้งตรงกลางบดบังส่วนของอวัยวะเพศ ส่วนที่ขาจัดของผิวคือ ส่วนเหนือทรวงอก บ่า และต้นคอ รองลงมาคือ ใบหน้าและแขนทั้งสองที่เท้าบนขอบโต๊ะ ซึ่งส่วนที่กล่าวมานี้ Morimura อิงจากภาพต้นแบบ (ที่มานันต์เขียนให้แสงกระทบผิวแสดงความขาวจัดของผู้หญิงบาร์คนนี้ ขาวจนแขน และเป็นจุดสนใจแรกอยู่ตรงกลางภาพ) ส่วนผิวจากมือที่ไขว้ปิดอกลงมาสู่โคนขา แสดงสีผิวที่เข้มกว่าราวกับอยู่ในส่วนที่ไม่กระทบแสงโดยตรง

Morimura สร้างความฉงนให้ผู้ดูได้จินตนาการต่อถึงส่วนของแขน มือที่เท้าขอบโต๊ะ ทั้ง 2 ข้าง ขาดลอยค้างอยู่โดยไม่มีส่วนต่อเชื่อม นอกจากนี้กรรมวิธีการสร้างสรรค์ ในรูปลักษณะของภาพถ่ายนี้จะแสดงความคมชัดของภาพ ซึ่งสะท้อนด้านหลังของผู้หญิงบาร์ หากแต่อยู่ในชุดเสื้อผ้าสีดำ คอปกถูกไม้ขาวตลอดจนทรงผมที่รวบเกล้าไว้ที่ท้ายทอยเรียบร้อย หรือแม้กระทั่งชายหนุ่มอุดมหนวดก็แสดงชัดเจนว่ายืนอยู่ตรงหน้าเธอ การจัดวางตำแหน่งส่วนนี้เป็นไปตามภาพต้นแบบ หากแต่การต่อเติมความหมายจากภาพที่ชัดเจนด้วยคุณสมบัติของภาพถ่ายนี้เป็นเรื่องชวนคิดที่ Morimura วางไว้ให้ผู้ดูตีความกันต่อไป ตัวอย่างความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพนี้จากวงสนทนานิตยสารศิลปะที่ผู้เขียนนำมาเขียนเล่า คือ ประเด็นของแจกันดอกไม้ ซึ่งเป็นแก้วทรงสูงตั้งอยู่ตรงตำแหน่งที่ปิดบังอวัยวะเพศของศิลปินสามารถเป็นสัญลักษณ์แทนคำบุรุษเพศ ส่วนดอกกุหลาบชมพูเป็นดังสัญลักษณ์ของความอ่อนหวานจากสตรีเพศ ซึ่งตัวศิลปินเองก็นิยมแสดงเป็นสตรีในขณะที่ตัวเองเป็นชาย นอกจากนี้ยังตีความโยงสู่สภาพสะท้อนในกระจก ที่แสดงให้เห็นถึงผู้ชายกำลังจ้องมองใบหน้าผู้หญิงราวกับสนทนากันอยู่ นั่น น่าจะเป็นการตกลง หรือต่อรองบางอย่างที่นอกเหนือไปจากการสนทนาธรรมดา ในอีกความหมายหนึ่ง ผู้หญิงที่ทำงานอยู่ในบาร์มักถูกบุรุษมองลึกลงเสื้อผ้าลงไป ถึงร่างกาย ภาพเปลือยจึงเป็นเสมือนจินตนาการของผู้ชายต่อผู้หญิงบาร์ ดังนั้นศิลปินจึงยังคงให้ภาพสะท้อนด้านหลังมีเสื้อผ้าครบ ในการโยงความหมายกับภาพเปลือย

อย่างไรก็ตามที่กล่าวมานี้เป็นเพียงการตีความของผู้ดูกลุ่มหนึ่งเท่านั้น การที่จะเข้าใจได้ตรงตามศิลปินนั้นต้องอาศัยบทสัมภาษณ์จากศิลปิน หรือ วิดีโอที่เปิดเผยเบื้องหลัง และความหมายต่างๆ ในการจำแลงตัวของศิลปินจึงจะตรงตามความคิดของศิลปิน

ยังมีอีกหลายชิ้นงานที่ Morimura สวมบทบาทอยู่ในผลงานศิลปะมาสเตอร์พีซของ ตะวันตก เพราะศิลปินยังคงสร้างสรรค์แอ็พ โพรเชชั่นอาร์ตอย่างต่อเนื่อง โลกแห่ง ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกได้ถูกศิลปินเข้าไปเยือนอย่างสนิทแน่น จนกลายเป็นลักษณะ พิเศษเฉพาะตัวของศิลปิน ที่จะปรากฏโฉมต่อสาธารณะ เป็นบุคคลต่างในภาพประวัติศาสตร์ ศิลป์การเรียกรอยยิ้มจากผู้ดู เป็นเสมือนเป้าหมายหลักของศิลปิน

งานของ Morimura ไม่มีอะไรที่ล่วงละเมิดไม่ได้ งานหลายชิ้นได้สร้างให้ทุกสิ่ง ห่อหุ้มด้วยความฉูดฉาด ลดคุณค่าลงจากภาพต้นแบบ แต่เป็นการบอกเล่าความเป็นปัจจุบัน ของสังคมที่แสดงถึงผลกระทบของวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

การดูภาพขึ้นอยู่กับการศึกษาของแต่ละคน ซึ่งมีข้อคิดเห็นที่หลากหลายกันไป บ้าง ว่าเป็นเรื่องของการเล่นเย้ยถากถาง บ้างว่าเป็นการล้วงละเมิดต่อรูปเคารพ (ชิ้นงานเกี่ยวกับ ศาสนา) เป็นการสร้างความแปลกโดยไม่คำนึงถึงความควรหรือไม่ควรเป็นต้น ข้อวิจารณ์ต่อ ผลงานของMorimuraมีทั้งผลบวกและผลลบ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผลด้านใดเขาก็ได้กลายเป็นผู้มี ชื่อเสียง ทั่วโลก ในฐานะผู้แสดงที่มีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์ศิลปะ โลก

ผลงานอื่นๆของ Yasumasa Morimura

ชุด “Art History” series

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุด “Actress” series

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สรุปข้อมูลช่างภาพ

Aline Smithson และ Yasumasa Morimura เป็นการทำงาน ในเชิง Reproduct ทั้งคู่ แต่ผลงานของศิลปินต่างกันออกไปเช่น การใช้สัญลักษณ์ การบอกเล่าเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน และเมื่อได้ศึกษาวิธีการทำงานของศิลปินทั้ง2แล้วก็ได้นำมาปรับใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า Aline Smithson ด้านองค์ประกอบของภาพ การถ่ายโดยใช้องค์ประกอบเดิมทำงานชุดขึ้นมา โดยเปลี่ยนแค่สัญลักษณ์ต่างๆในภาพเท่านั้น และการเลือกใช้สัญลักษณ์ต่างๆที่ดูแล้วเข้าใจง่ายและน่าสนใจ ดูแล้วเกิดอารมณ์ขัน และ Yasumasa Morimura ด้านแนวความคิด ที่มีต่อสังคม การกล้าแสดงออกของผลงานของเขา โดยไม่กลัวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม และแฝงการเสียดสีเข้าไปในภาพได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งจะตีความต่างกันไปตามแต่ละคนที่ได้ดูภาพซึ่งบางภาพก็ยังเป็นที่ถกเถียงสงสัยต่อผู้ชมอีกมากมาย

4. ภาพวาดที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

Olympia (1863), by manet

มานันต์นับว่าเป็นศิลปินในยุค IMPRESSIONISM ที่มีชื่อเสียงมาก Olympia ของมานันต์ ไม่ใช่นางไม้ หรือเทพเจ้าในเทพนิยาย แต่คือ ผู้หญิงชาวปารีสในยุคปัจจุบัน มานันต์ได้มุ่งมั่นที่จะก้าวต่อไปโดยสร้างงานที่ตรงข้ามจากงานของ Giorgione มานันต์ได้สร้างผลงานขึ้นมาโดยต่อต้านกับภาพวาดเดิมที่ซ้ำซาก โดยใช้ผู้หญิงขายตัวชาวปารีส มาแทนที่วินัสที่กำลังนอน และมีดอกไม้จากใครซักคนซึ่งอาจจะเป็นสามีของเธอ นำมามอบให้ ฉากเป็นตัวแทนของห้องชาวปารีส และแมวที่อยู่ปลายเตียงเป็นสัญลักษณ์ถึง ความไม่ซื่อสัตย์ การนอกใจ คบขู้ผู้ชาย Olympia มองมายังผู้ชมเหมือนจะพูดว่า “ฉันอยู่ที่นี่ และคุณจะทำอะไรเกี่ยวกับมัน” มานันต์เป็นคนที่ริเริ่มการนำสีน้ำมันมาใช้ในผลงาน ภาพของมานันต์ จะมีความแบนอยู่ มานันต์ได้วาดให้คนหลุดออกจากฉากหลัง อย่างเห็นได้ชัด รูปOlympiaเป็นรูปเขียนเลียนแบบมาจากรูปวาดของTitianชื่อภาพVenus of Urbino เขียนโดย Titian ช่างวาดชาวอิตาลี เป็นภาพวาดสีน้ำมัน บรรยายถึงผู้หญิงสาวเปลือยกายคนหนึ่ง ซึ่งผู้หญิงที่นอนเปลือยกายนี้เดินทางไปถึงวินัสซึ่งนอนตะแคงอยู่บนเก้าอี้นอนหรือเตียง ในสภาพแวดล้อมที่หรูหราของปราสาทในยุคเรเนสซองของ Giorgione แต่ว่าTitian ใช้ความหมกมุ่นได้มากกว่าความสัมพันธ์ที่สง่างามของ Giorgione ซึ่งรูปนี้ได้ปราศจากเครื่องประดับที่สวยงาม (วินัสในที่นี้ไม่ได้แสดงถึงคุณสมบัติของเทพที่เธอถูกคาดหวังว่าจะเป็น) ภาพวาดนี้เป็นภาพวาดศิลปะที่มีอารมณ์เฉยเมย

การแสดงออกที่เปิดเผยของวินัส ถูกบันทึกบ่อยครั้ง เช่น เธอจ้องมองตรงมาที่ผู้ชม ไม่ได้กังวลกับสภาพเปลือยกายของเธอเอง ในมือขวาของเธอถือช่อดอกไม้พร้อมกับมือซ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิดที่บริเวณหัวหน้าของเธอ ที่ปลายเตียงมีสุนัขตัวหนึ่งกำลังนอนหลับอยู่ เป็นสัญลักษณ์ถึงความซื่อสัตย์

Venus of urbino (1538), by Titian

การวางท่ามีพื้นฐานมาจากรูปปั้นของ เป็นภาพของผู้หญิงเปลือยกาย พูดึงเทพเจ้าแห่งความงาม วินัส เป็นภาพนอนตะแคงอยู่บนเตียง และมานีต์ได้นำมาวาดใหม่โดยที่มีการเสียดสีสังคมในตอนนั้นลงไป ในผลงานของเขาด้วย

สิ่งที่ทำให้ผู้ชมทั้งหลายตกใจกับภาพวาด Olympia นี้ ไม่ใช่การที่เธอเปลือยกายอยู่ หรือการแต่งกายแบบเต็มตัวของคนรับใช้เธอ แต่สิ่งนั้นคือการเพ่งมองของเธอประกอประกบรายละเอียดต่างๆ ที่บ่งบอกว่าเธอคือนายผู้หญิง หรือโสเภณีระดับสูง เช่น ดอกกล้วยไม้ที่ปักบนผม สร้อย ต่างหู ไข่มุก และผ้าคลุมไหล่จากฝั่งตะวันออกที่เธอนอนทับอยู่ ซึ่งเป็นเหมือนสัญลักษณ์ที่แสดงและบ่งบอกถึงความร่ำรวยและการหลงใหลในเรื่องราวของโลกของเธอ แถบผ้าสีดำซึ่งตัดกับสีผิวอันซีดที่พันอยู่รอบคอของเธอและรองเท้านั้น ได้เน้นถึงบรรยากาศของความหรูหราในรูปภาพ ในขณะที่ Venus ปิดบังเพศของเธอไว้อย่าง”อุทิศให้” Olympia ใช้มือของเธอปิดบัง ไว้อย่างหนักแน่น ราวกับว่าเธอกำลังแสดงถึงการที่เธอมีความเหนือกว่าผู้ชายในทางเพศ เมื่อเปรียบเทียบกับภาพของ Titian, Manet ได้แทนที่สุนัขซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความจงรักภักดีด้วยแมวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเป็น โสเภณี และOlympia ได้ทำเพิกเฉยต่อดอกไม้ในมือของหญิงรับใช้อย่างเป็นทางการเหยียดหยาม บางคนกล่าวว่า Olympia กำลังมองไปทางประตู

ภาพวาดนี้มีการเบี่ยงเบนไปจากหลักการตามทฤษฎีทั่วไป ซึ่งมีลักษณะพิเศษตรงที่การใช้ผู้กันวาดภาพอย่างหยาบๆและรวดเร็ว แสดงที่กำจัด และสีแต่ละสีก็ครอบคลุมพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ๆ และแทนที่จะเป็นภาพเปลือยแบบ”ในอุดมคติ” อย่างในภาพวาด La naissance de Vénus ของ Alexandre Cabanel ในปี 1863 แต่Manet วาดรูปผู้หญิงจริงๆ ซึ่งความเปลือยกายของเธอได้ถูกแสดงถึงความโหดเหี้ยมด้วยแสงอันกระด้าง

ในสมัยก่อนการที่จะเขียนรูปผู้หญิงเปลือยนั้นจะต้องมีการอิงจากเทพนิยาย หรือพูดถึงเทพเจ้าต่างๆ แต่ภาพของมานันต์ ได้ใช้โสเภณีมาแทนที่วันส เขาจึงถือเป็นคนแรกๆของยุค IMPRESSIONISM ที่เขียนภาพเปลือยของคนธรรมดา(โดยไม่อิงกับเทพเจ้า) ผลงานของเขาจึงเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันเป็นอันมาก และในผลงานยังมีการเสียดสีเรื่องสีผิวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย มานันต์ได้ปรับเปลี่ยนสัญลักษณ์ต่างๆในภาพต้นแบบเช่น สุนัขที่นอนอยู่ที่ปลายเตียงของ Titian มานันต์ได้ใช้แมวเข้ามาแทนที่ ซึ่งในสมัยนั้นแมวคำถือเป็นสัญลักษณ์แทนถึงโสเภณี ผู้หญิงที่นอนเปลือยอยู่ใต้เครื่องประดับน้อยชิ้น ไม่ว่าจะป็นริบบิ้นที่คอ สร้อยข้อมือ หรือคอกกล้วยไม้ที่ผมของเธอ ก็เป็นสัญลักษณ์ให้คนรู้ว่าผู้หญิงคนนี้เป็นโสเภณี และมีดอกไม้ที่ได้รับจากแขกของเธอโดยคนรับใช้เป็นผู้ยื่นให้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

แบ่งภาพออกเป็นรูปภาพ

3.1.1. วัตถุประสงค์

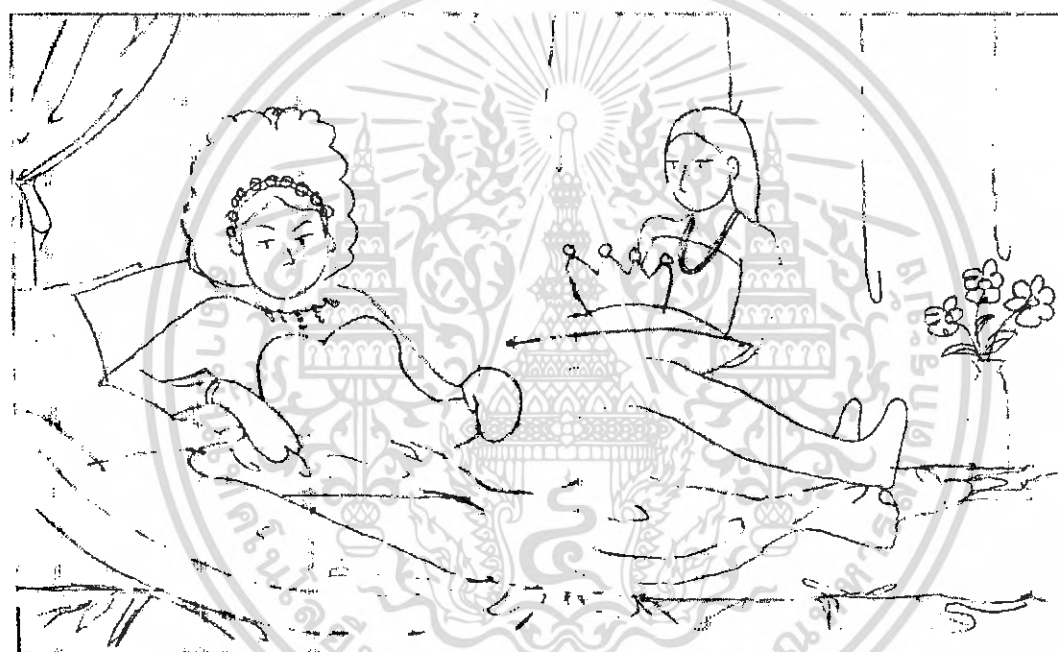
ในสมัยปัจจุบัน แฟชั่นเข้ามาในชีวิตของเราง่ายขึ้น และการแต่งตัวเพื่อไม่ให้อายเพื่อนๆ จึงมีบางกลุ่มต้องมีการแข่งขันกัน เหนือราคาของสินค้ามาเป็นตัวตัดสิน เนื้อหาในภาพต้องการสื่อถึงการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยของวัยรุ่น ในปัจจุบัน การติดกับยี่ห้อชื่อดังของสินค้าต่างๆ และการใช้เงินมาเป็นของแลกเปลี่ยน ต่อรองกับสิ่งที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2. กระทบ

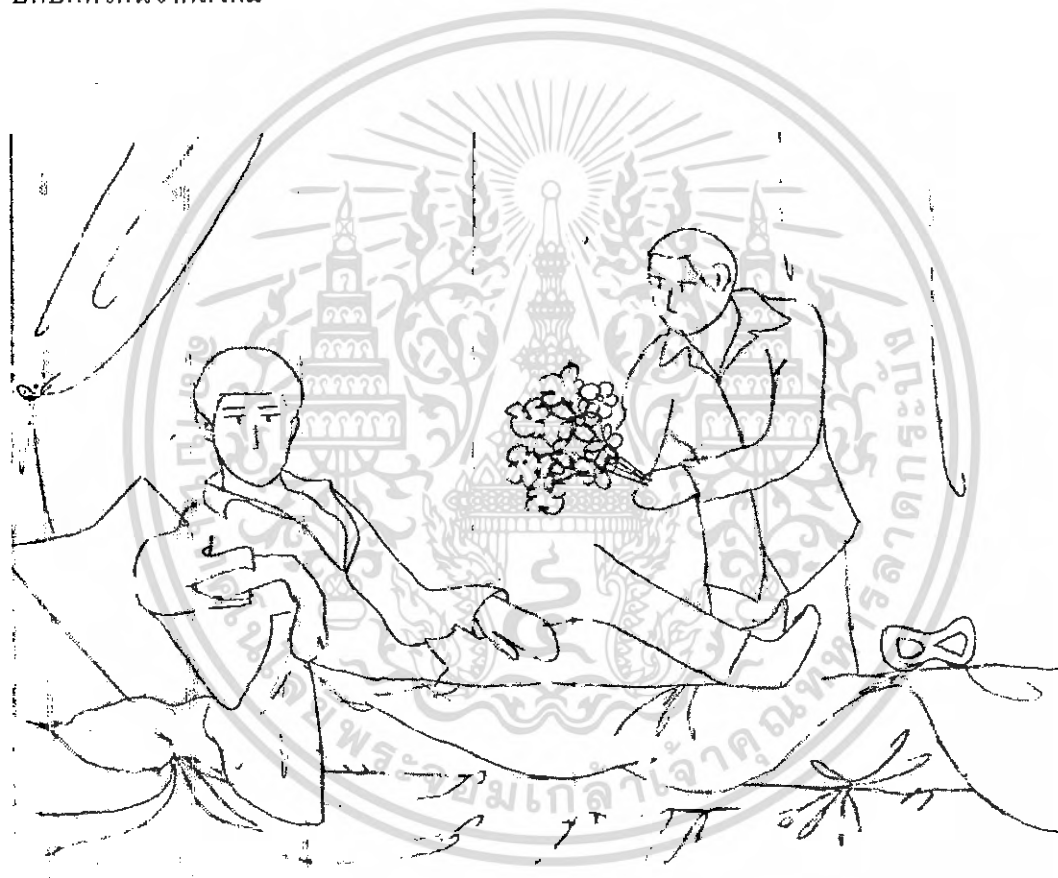
ปัจจุบันกระทบเป็นที่ยอมรับกันในสังคม ถือว่ามีความเป็นผู้หญิงเหมือนกับผู้หญิงปกติ และการศัลยกรรมก็เป็นสิ่งที่ควบคู่กันมาด้วย เนื้อหาในภาพต้องการสื่อถึง สาวประเภท 2 ที่ผ่านการศัลยกรรมความสวยงามที่ผ่านการปรุงแต่ง(ของปลอม) และเอามงกุฎมาสื่อถึง การเป็นที่ยอมรับในสังคม และเวทีประกวดถือเป็นสิ่งที่ใฝ่ฝันของสาวประเภท 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3. เกย์

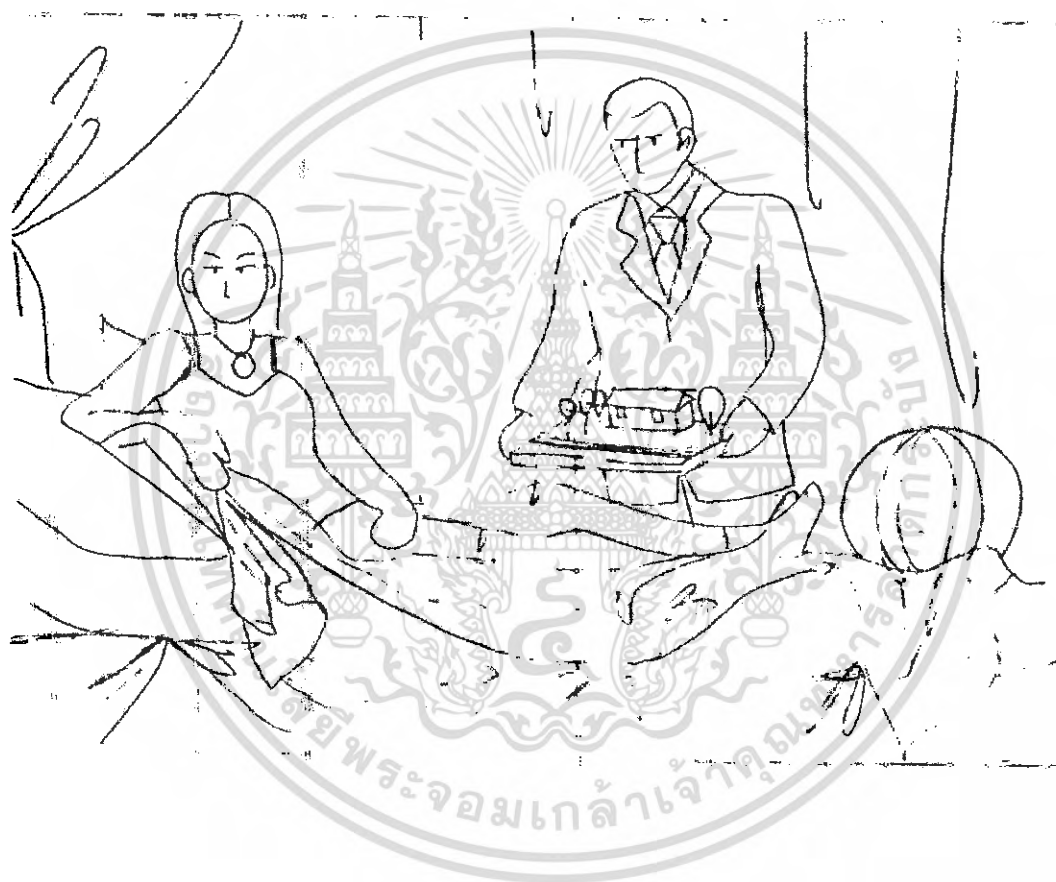
ในปัจจุบันเกย์ไม่ถือเป็นสิ่งผิดปกติ แต่ได้มีการยอมรับกันทั่วโลก ไม่ใช่พวกวิปริตอีกต่อไป เชื่อกันว่าเป็นการผิดปกติทาง Chromosome เกย์จึงได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคม แต่ในสังคมไทย ยังไม่สามารถเปิดเผยได้มากนัก เกย์บางคนจึงต้องแอบซ่อน ปกปิดไม่ให้คนรอบข้างรู้ เนื้อหาในภาพต้องการสื่อถึง ความรักที่ซ่อนเร้น ของเพศเดียวกัน การปกปิดตัวตนจากสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4. สามีฝรั่ง

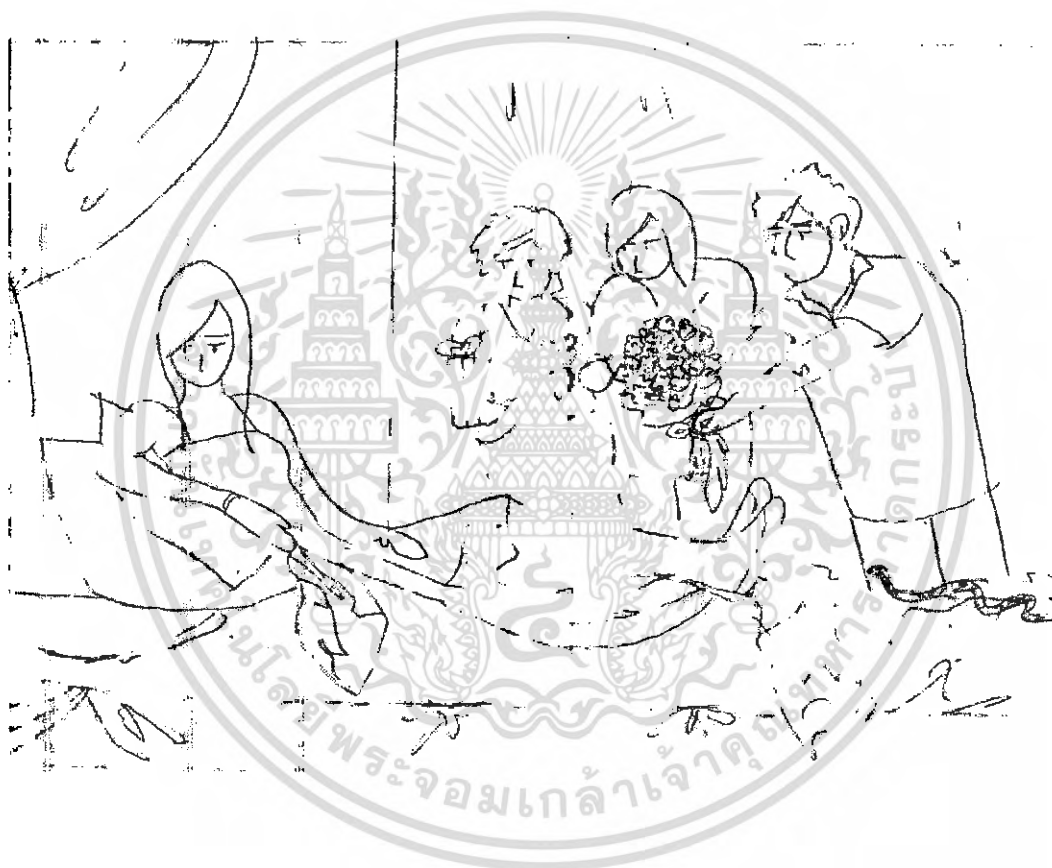
ในปัจจุบัน มีชาวต่างชาติ เข้ามาทำธุรกิจมากมายในประเทศไทย และด้วยนิสัยของผู้หญิงไทยเป็นคนเอาใจเก่ง ยิ้มแย้ม อธิษาศัยดี จึงได้มีการคบหา อยู่กินด้วยกัน โดยที่ผู้หญิงไทย ไม่ได้สนใจว่าใครจะมองเขาเป็นผู้หญิงหากินหรือไม่ เนื้อหาในภาพต้องการสื่อถึง ความสวยเพื่อฐานะและการเป็นอยู่ที่ดี โดยไม่สนใจคนรอบข้างว่าจะถูกมองเป็นแบบไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.5. หลอกหลวง

ผู้หญิงไทยในปัจจุบันมีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เนื้อหาในภาพต้องการสื่อถึง ความสวยที่มองด้วยภายนอก ดูใสบริสุทธิ์ แต่แฝงไว้ด้วยการล่อลวง ให้คนมาหลง มาชอบ แย่งกัน ทำแต่มีระหว่างกลุ่มเพื่อนด้วยกัน เห็นผู้ชายเป็นของเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สัญลักษณ์ต่างๆที่นำมาใช้

3.2.1. วัตถุนิยม

ของปลายเตียง กระเป๋าแบรנדเนม สื่อถึงความเป็นวัตถุนิยม
 คนยื่นของด้านหลัง กระเป๋าใส่เงิน สื่อถึงคนที่จะซื้อใจผู้หญิงนั้นด้วยเงิน

3.2.2. กระเทย

ของปลายเตียง ดอกไม้ปลอมสีม่วง สื่อถึงความสวยงามที่เป็นของปลอม
 คนยื่นของด้านหลัง มงกุฏ สื่อถึง การเป็นที่ยอมรับในสังคม

3.2.3. เกย์

ของปลายเตียง หน้ากาก สื่อถึงการปกปิดตัวตนที่แท้จริงต่อสังคม
 คนยื่นของด้านหลัง เป็นคู่ขากันยื่นดอกไม้ สื่อถึงความรักของเพศเดียวกัน

3.2.4. สามีฝรั่ง

ของปลายเตียง โคมไฟ สื่อถึงความเจริญรุ่งเรือง
 คนยื่นของด้านหลัง ฝรั่งยื่นแบบ โมเดลบ้าน สื่อถึงความทุ่มเทให้กับผู้หญิงคนนั้น

3.2.5. หลอกหลวง

ของปลายเตียง งู สื่อถึงการล่อลวง
 คนยื่นของด้านหลัง ผู้ชาย 3 คนยื่น ดอกไม้ ตุ๊กตา และกล่องของขวัญ (เป็นของเบสิก
 ที่จะซื้อให้ผู้หญิง) สื่อถึงการทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้เธอมาครอง

3. ภาพถ่ายเทส

คู่มือเรื่ององค์ประกอบของภาพ แสง และท่าโพส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นตอนการทำงาน

- 3.4.1. สรุปแนวความคิด
- 3.4.2. หาแบบที่เหมาะสมในแต่ละภาพ
- 3.4.3. เตรียมอุปกรณ์เซตฉากและประกอบฉาก
- 3.4.4. ศึกษาการจัดแสง
- 3.4.5. ถ่ายจริงและปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ภาพที่สมบูรณ์

5. อุปกรณ์ในการเซตฉาก

- 3.5.1. เตียนอน
- 3.5.2. ผ้าปูที่นอน
- 3.5.3. หมอน
- 3.5.4. ผ้าคลุมบนเตียง(เปลี่ยนไปในแต่ละภาพ)
- 3.5.5. ผ้าม่าน(เปลี่ยนสีไปในแต่ละภาพ)
- 3.5.6. กระจาดไม้
- 3.5.7. ผ้าทำฉากกั้นห้อง
- 3.5.8. ผ้าดำ

6. อุปกรณ์ประกอบฉาก

- 3.6.1. กระจาดแบนด์เนม
- 3.6.2. กระจาดใส่เงิน
- 3.6.3. มงกุฎ
- 3.6.4. ดอกไม้ปลอม
- 3.6.5. หน้ากาก
- 3.6.6. โคมไฟ
- 3.6.7. โมเดลบ้าน
- 3.6.8. ก่อของของขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.9. ดอกไม้สด

3.6.10. ตุ๊กตา

3.6.11. รูปลอม

7. อุปกรณ์ในการถ่าย

3.7.1. กล้องดิจิทัล Canon 400D

3.7.2. เลนส์ sigma 24-70 f 2.8

3.7.3. Computer 1 เครื่อง

3.7.4. ไฟ Bowen 2 ตัว

3.7.5. Snoot 2

3.7.6. Power pack 1

3.7.7. Soft box 1

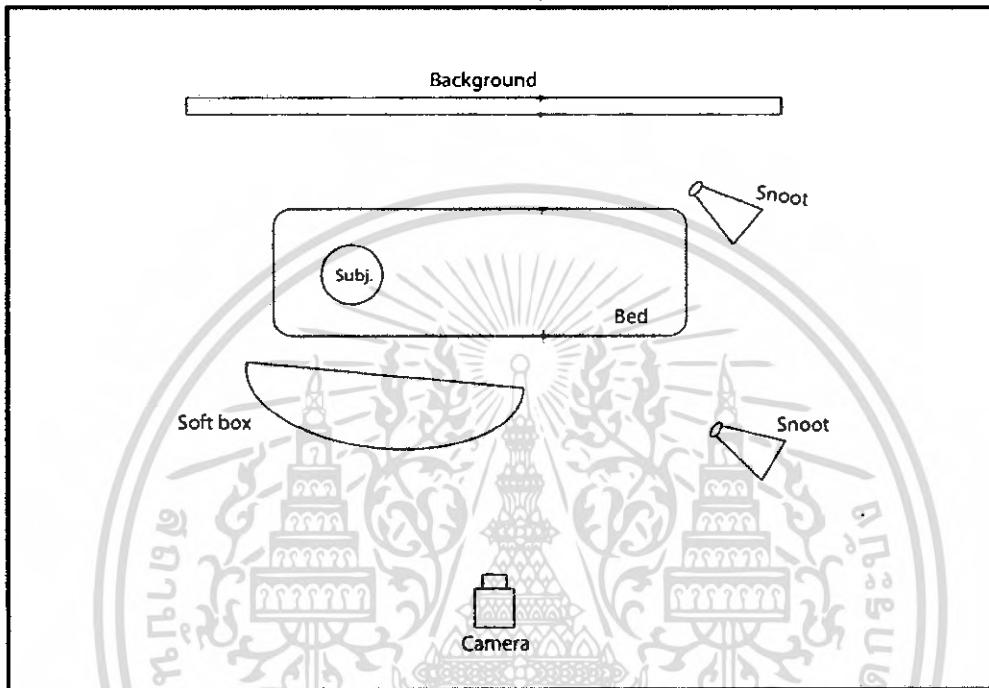
3.7.8. เครื่องวัดแสง

3.7.9. สายซิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. แผนผังการจัดไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อสรุป

1. ภาพถ่ายเชิงศิลป์เป็นงานที่แสดงออกถึงแนวความคิดของช่างภาพที่ต้องการสื่อออกมาซึ่งบางครั้งต้องอาศัยความเข้าใจเป็นส่วนประกอบทำความเข้าใจกับผลงาน
2. การถ่ายในสตูดิโอถือเป็นเรื่องง่ายต่อการควบคุมแสง เราสามารถเลือกจัดแสงได้ตามที่ต้องการ และสะดวกต่อการเคลื่อนย้าย

ข้อเสนอแนะ

1. การหาแบบที่ให้เหมาะกับผลงานแต่ละชิ้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก มิเช่นนั้นงานจะดูไม่มีความน่าสนใจเท่าที่ควรและ ขนาดของงานเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้งานดูน่าสนใจ ขนาดที่เล็กเกินไปจะไม่ปะทะสายตาคนดู
2. ภาพที่มีการใช้สัญลักษณ์ เป็นสิ่งสำคัญในงานประเภทนี้ ต้องมีข้อมูลที่ตีเพื่อจะได้นำสัญลักษณ์มาใช้ได้อย่างลงตัว และยิ่งคนที่มีความประทับใจมากจะเลือกมาใช้ได้อย่างน่าสนใจ เลือกสัญลักษณ์ที่เป็นสากล เพื่อให้ดูแล้วเข้าใจง่ายไม่ใช่สัญลักษณ์เฉพาะกลุ่ม
3. การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเป็นการเรียนรู้ที่คืออย่างหนึ่งในการทำงาน ในบางครั้งถึงแม้ว่าเราจะวางแผนไว้ได้อย่างลงตัวแล้ว เวลาทำจริงอาจจะไม่สามารถทำไปในแนวทางที่เราตั้งใจไว้ได้ ต้องคิดเผื่อไว้เมื่อถึงเวลาจะได้นำมาเป็นตัวเลือกในการแก้ไขปัญหา
4. เช็กกล้องให้ดีก่อนถ่ายงานจริง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดทีหลัง
5. การเรียนรู้คือประสบการณ์ที่ดี นำสิ่งเหล่านี้มาแก้ไขและพัฒนางานชิ้นต่อไปได้
6. ควรเรียนรู้อุปกรณ์ของเราให้ดี รู้ขีดจำกัดของกล้อง เเลนส์ เพื่อเมื่อถึงเวลาใช้งานจริง จะได้ใช้งานได้อย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่เกิดขึ้น

เริ่มแรกของโครงการจะถ่ายที่ห้องนอนของแต่ละคน แต่เนื่องจากว่าการจะเข้าไปในห้องนอนหรือที่ๆเป็นส่วนตัวของใครสักคน การควบคุมแสง และการโยกย้ายสิ่งของต่างๆ เป็นเรื่องที่ยากจึงเปลี่ยนมาเป็นการเซตฉากขึ้นเองในสตูดิโอ

อุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ก็ต้องหาให้เข้ากันในแต่ละภาพ และจะต้องให้เหมือนกับภาพวาดด้วย อย่างรูปที่4 โคมไฟที่เลือกมาใช้ก็ไม่เข้ากัน เนื่องจากว่าดูแล้วไม่รู้ว่าเป็นโคมไฟเมื่อมาตั้งอยู่ในภาพก็ดูเหมือนเป็นกล่องอะไรแทน

การหาแบบให้เข้ากับงาน ในภาพต้องใช้แบบ2คน เกิดปัญหาขึ้นที่ว่าแบบคนหนึ่งสะดวก อีกคนไม่สะดวก มีเรื่องเวลา และการเดินทางมาเกี่ยวข้อง กว่าจะได้แบบที่ถูกใจ จึงเสียเวลาในการทำงานไปอีก ทำให้กว่าจะได้เริ่มปฏิบัติงานจริงเกิดความล่าช้าขึ้นมาก

หลังจากขั้นตอนการเตรียมการแล้ว ก็เริ่มถ่ายงานจริง โดยจัดเตรียมสิ่งที่ต้องใช้ให้พร้อม ไม่ว่าจะหาแบบ หรืออุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ เมื่อถึงขั้นตอนการถ่ายงาน การจัดแสง และการ โฟกัสเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการที่จะทำให้ภาพออกมาได้เหมือนกับรูปวาดหรือไม่ ซึ่งแต่ละภาพจะมีการเปลี่ยนอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆกันไป การสื่อสารกับแบบก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง จะทำอย่างไรให้เขาเข้าใจเรา แบบบางคนก็โผล่ให้ไม่ได้อย่างที่ต้องการ และเรื่องการจัดแสง การที่ได้จัดไว้ก่อนแล้วค่อยเอาแบบมา แบบบางคนส่วนสูงไม่เท่ากัน ทำให้ต้องจัดไฟใหม่ เกิดความล่าช้า

ใช้เลนส์ที่ไม่ดีทำให้ภาพไม่คมเท่าที่ควร เรียนรู้อุปกรณ์ต่างๆของเราไม่เพียงพอ ไม่รู้จักจำกัดของกล้อง ทำให้ใช้งานได้ไม่เต็มที่

ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- นิตยสาร Fine Art
- PATRICIA : “MANET” A DORLING KINDERSLEY BOOK, 1993
- KATHLEEN ADLER : “MANET” พิมพ์ครั้งที่ 4 PHAIDON PRESS LIMITED, 1982
- JUDE WELTON : “IMPRESSIONISM” พิมพ์ครั้งที่ 3 A DORLING KINDERSLEY BOOK, 1993
- DEREK BIRDSALL “INPRESSIONISM ORIGINS, PRACTICE, RECEPTION” THAMES&HUDSON, 2000
- STEFANO ZEFFI “ONE THOUSAND YEARS OF PAINTING” DAVID&CHARLES, 2004
- LIDIA GUIBERT FERRARA “RECLINING NUDE” THAMES&HUDSON, 2002

Website

- <http://www.alinesmithson.com/site.html>
- <http://www.oswaldgallery.com/s.nl/sc.2/category.91/.f>
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Painting>
- <http://metropolis.co.jp/tokyo/585/art.asp>
- <http://www.eighthsquare.com/recliningnude.htm>

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกฤษพิณท์ พิทักษ์ลิ้มสกุล
 วัน เดือน ปีเกิด 2 กุมภาพันธ์ 2527
 ที่อยู่ 1201/33 ซ. ลาดพร้าว94 ถ. ลาดพร้าว วังทองหลาง กทม. 10310
 ประวัติจบการศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และได้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาการถ่ายภาพ (ภาคสมทบ) ภาคนิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้